

NIKI SMIT

100% COCO BERLIN

Dagboek van
een modevlogger

De Fontein

Lees de hele
100%-serie!

100% Nina
100% Lola
100% Anna
100% Bo
100% Love - Zomerkriebels
100% Fee
100% Mila
100% Beverly
100% Julia

Lees alles
over Coco

100% Coco
100% Coco Paris
100% Coco New York
100% Coco Berlin

Meer boeken
van Niki Smit

Project Prep
100% modetekenboek

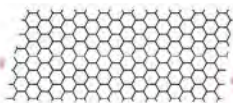
NIKI SMIT

100% COCO
BERLIN

UITGEVERIJ
De Fontein

JEUGD

'More is more
and less is a bore!'

- Iris Apfel

Duimpjes omlaag

Maandag 10 februari

7.15 In bed

- ▶ | Serieus? Rainbow cake? Booorring.
Lekker saai.
Huh? De Style Tiger was toch juist cool?
Heejtjes, ik ben echt fan van je, Style Tiger. En ik bedoel het niet gemeen of zo, maar je vlog is gewoon niet zo leuk. Sorry dat ik het zeg, maar je kunt beter eerlijk zijn, toch?
Duimpje omlaag.
Filmpje is suf, je hebt wel een leuk rokje aan, waar is dat van??
Sjeesus, wat praat jij irritant, zeg.
Yuk. Duitse-snoepjeschallenge. Wat moet IK daarmee?
OMG. Zoou standaard.
The Minions??? Why?
Minion vind ik dus wel heul grappig! De rest niet.
Die taart is niet erg goed gelukt.
Unfollow.

Het leek me echt cool dat je ging vloggen, maar deze video is best dom.

Misschien kan je je vlogs leuker monteren?

Waarom begin ik uitgerekend op het moment dat mijn leven het allersaaiste is met vloggen??? In december ben ik voor zes weken naar New York gegaan. Jaaa, ik woonde in New York City! *Gosh*, wat had ik daar leuke vlogs kunnen maken. Aan het begin van de brugklas ben ik begonnen met mijn blog *The Style Tiger*. Met deze blog heb ik meegedaan aan het televisieprogramma *MTV's Fashionbloggers*. Hierdoor werd ik uitgenodigd om lessen te volgen aan de Teen Vogue University, in the Big Apple! Mijn leven daar was een grote droom, soms heb ik het idee dat ik het helemaal niet meegemaakt heb. Dat een heel ander meisje op de leukste school op deze aardbol zat en dat ikzelf gewoon in mijn brugklas in Amsterdam gebleven ben.

In New York had ik ook een nogal coole vriendin, Apple Monroe. Mijn beste vriendin in Nederland is Jada. En echt, Jada is heel erg lief en de allerbeste vriendin die je je kunt wensen. Maar Apple was zooo stoer. *One of a kind*, ik kan geen enkele soortgenoot van haar bedenken. Met haar had ik booming en va-va-vooming vlogs kunnen maken op Fifth Avenue, struinend langs de vintagewinkels van East Village, samen op de Teen Vogue University, met onze hippe koffietjes in Brooklyn, een vlogje met het Vrijheidsbeeld op de achtergrond, we hadden kunnen filmen in de mooie straten van West Village... Ik weet zeker dat alle duimpjes dan omhoog waren gegaan. Maar dat heb ik niet gedaan.

Gisteren heb ik mijn eerste vlog online gezet. Ik dacht eigenlijk dat ik dat behoorlijk perfect gedaan had. Eerst heb ik

op YouTube gekeken wat precies de populaire filmpjes zijn. Vervolgens heb ik een filmpje gemaakt waarin ik een *rainbow cake* aan het bakken ben. Daar ben ik de hele zaterdag mee bezig geweest, want gekleurde laagjes zijn gedoe. Hij is ook twee keer mislukt. Maar uiteindelijk had ik een taart met een soort van streepjes.

Zondagochtend heb ik als ontbijt allemaal rare snoepjes uit de Duitse supermarkt getest, zoals Hitschies Saurer Apfel (zure appel), Katjes Tappsy (schattige gummi-Pandabären) en Haribo Waldmeister-Geister (groene spoken, YUK). Mijn vader woont namelijk in Berlijn, hij had de snoepjes speciaal voor mijn vlog opgestuurd!

Daarna ben ik naar Lush gerend voor zo'n knalblauw Don't Look At Me-masker. Opgedaan en dat ook gefilmd. Ik had er een gele badjas bij aangetrokken en een ronde bril zonder glazen opgezet, waardoor ik eruitzag als een omgekeerde Minion. Vervolgens heb ik alles als een dwaas zitten monteren, om 19.15 uur heb ik de boel op mijn kersverse Style Tiger-YouTube-kanaal geknald. Ik heb expres niet meteen naar de comments gekeken, omdat het me zo leuk leek om 's morgens in één keer alle reacties te lezen. Ik verwachtte dingen als:

▶ | Wat een fabbbb rainbow cake
Die snoepjes, zooo origineel!!!

(Meestal zie je snoepjes uit Amerika.)

▶ | Woooooow, Lushie, I looove it.
Coco, je bent zooo schattig als Minion.
OMG, een vloggende Style Tiger, wat superdupercoool.

Maar helaas *Erdnussbutter*. Vlogcarrière *jämmerlich* mislukt.
Punkt.

2.30 Kermit

Om het vlogleed iets te verzachten heb ik een *Clueless* meets Kermit de Kikker-outfit uit mijn kast getrokken: een groen tennisrokje met ruitjes, een knalgroene kabeltrui, witte kniekousen en een roze baret vol met brrroches. Pandaberengummies voor Jada in mijn tas gestopt.

2.30

Tijdens het ontbijt vertelde Fred, de vriend van mijn moeder, dat we vandaag een nieuw meisje in de klas krijgen. (Naast de vriend van mijn moeder is Fred ook conrector op onze school.) Ze heet Penélope, en ze is dit weekend van Friesland naar Amsterdam verhuisd. Het eerste uur mag ik haar een rondleiding door de school geven. Volgens Fred is het een heel leuk meisje en het eerste uur heb ik nu in ieder geval geen *Vergeer*, mijn mentor en docent Engels, *so I'm very happy*.

2.30 School

Penélope zat al op me te wachten in de kamer van Fred. Hij was heel aardig voor haar. Eerst haalde hij thee voor ons zodat we even konden kletsen, en hij had zelfs aan stroopwafels gedacht.

Vanuit mijn ooghoeken bestudeerde ik voorzichtig Penélopes gezicht. Een fris, open gezicht met bruine ogen, sproetjes en volle lippen. Een bos bruine krullen. Ze droeg een houthakkersoverhemd met een vintage Levi's 501-short met hoge taille. Het leek me een heel leuk meisje zonder *Pitskittentrekjes*. De *Pitskittens* zijn een volkomen irritant

groepje bij mij op school. Ze zijn vernoemd naar pitspoezen, van die barbiepoppen die tijdens autoracewedstrijden in strakke topjes en hotpants met de coureurs poseren. Omdat ze bij ons op school nogal kinderachtig zijn, noemen we ze Pitskittens. De opper-Bitchkitten is Amanda.

Penélope vertelde dat ze de Style Tiger al maanden op Instagram volgt, vanmorgen heeft ze ook mijn vlog snel even bekeken. Ze zei dat ze de video heel chill vond en mijn rainbow cake briljant, maar dat zou ik ook zeggen als ik helemaal nieuw was op een school. Ook vertelde ze dat ze afgelopen zomer op filmkamp is geweest en nu heel goed filmpjes kan monteren. Het leek haar leuk om mij wat trucjes te leren voor mijn video's, waaruit ik concludeerde dat ze mijn vlogs inderdaad ruk vond, net zoals de rest. Penélope praat makkelijk en als ze enthousiast wordt, hoor je een Fries accent. Ik besloot onze nieuwe klasgenoot te beschermen tegen de opperpoes.

Nadat ik Penélope alle oninteressante highlights van onze school had laten zien, zoals de kantine, de kluisjes, de koffieautomaat, het roosterbord en de wc's, liep ik met haar naar ons leslokaal. Door het glas van de deur liet ik haar eerst even wennen aan mevrouw Vergeer. En niet alleen omdat Vergeer een gestoorde prins George-obsessie heeft.

De muren in het lokaal zijn inmiddels behangen met achtendertig posters van de Britse prins George. Er staat zelfs een babypop, gekleed in een witte blouse en kleine blauwe tuinbroek, precies het pakje dat baby George vaak droeg. Hoe treurig. Baby George is inmiddels bijna een puber, maar zij zal hem altijd als een hulpbehoevende baby blijven zien. Ik heb Fred gevraagd waarom er zo'n raar type op onze school lesgeeft. Fred beantwoordde mijn vraag met een vaag verhaal over verdraagzaamheid en over leven en laten leven, dat soort dingen.

En dat is dus precies waarom ik haar niet mag. Zelf is ze namelijk helemaal niet zo verdraagzaam. Op mijn eerste schooldag als brugklasser had ik een knalroze galajurk aan met sterren-All Stars, terwijl de rest van de school een spijkerbroek met een T-shirt droeg. In de eerste les noemde uitgerend Vergeer mij Coco de Clown.

Ik gaf Penélope de opdracht even diep adem te halen, daarna opende ik de deur van het lokaal. De hele klas staarde haar aan, ik had zo'o'n medelijden met haar. Mijn eerste schooldag was een complete mislukking, maar op die dag was in ieder geval iedereen nieuw. Penélope was nu in haar eentje slachtoffer. Daarom pakte ik haar hand en stelde haar een voor een aan haar nieuwe klasgenoten voor, ondanks protesten van Vergeer.

Bij Amanda kneep ik even bemoedigend in Penélopes hand, om zo tegen haar te zeggen: 'Adem rustig door, ik ben bij je, trek je er niets van aan, je kunt dit.' Ik verwachtte namelijk dat Amanda haar iets gemeens toe zou blazen, zo is ze. Of dat ik zelf de wind van voren zou krijgen voor alle haatreacties op mijn eerste vlog.

Maar in plaats van dat Amanda met haar ogen rolde en irritant aan een pluk haar begon te draaien om zich voor te bereiden op een rotopmerking, stond ze op van haar stoel en gaf Penélope keurig een hand, waarbij ze vergat ook weer los te laten. Haar ogen veranderden in zonnetjes. Ze bekeek onze nieuwe klasgenoot van top tot teen. Haar ogen gleden langs de ruitjes op Penélopes houthakkersoverhemd via het lakriempje naar haar short, langs de coole netpanty om haar Beyoncé-benen om te eindigen bij haar perfect versleten motorlaarsjes. Even leek het op zo'n momentje uit een romantische comedy. Het moment dat Jude Law bij Cameron Diaz

aanklopt in *The Holiday*. Cameron doet in een oude joggingbroek de deur open en daar staat die superknappe Jude Law op de stoep. Jude vindt Cameron duidelijk ook nogal leuk, en voordat ze iets zeggen staren ze elkaar eerst verwonderd aan.

Amanda's mond viel zachtjes open. (Zij kan dat heel elegant, ik ken verder niemand die dat zo kan.) 'Hartelijk welkom in onze klas, Penélope.'

Mijn mond viel ook open, een stuk minder charmant.

Penélope lachte verlegen. 'Dankjewel.'

'Hoor ik nou een accentje?' stamelde Amanda.

Daar begon het al. Ik pakte Penélopes hand weer om haar bij Amanda weg te sleuren.

'Ik kom uit Stiens, in Friesland,' zei Penélope.

'En je sproetjes zijn zo cuuute.'

Waar kwam dit slijmoffensief van Amanda opeens vandaan? Was ze bekeerd tot het hippie-zen-powergeloof of kon ze ergens punten voor verdienen door voor één keer normaal te doen? Misschien was het een challenge. Ik checkte of een van haar vriendinnen aan het filmen was, maar hun telefoons lagen omgekeerd op tafel.

'Ga je mee in de grote pauze, naar de bakker of zo?' vroeg Amanda. Ze had Penélopes hand nog altijd niet losgelaten, *serious*. Blijkbaar was ze zo onder de indruk van onze nieuwe *queen bee* uit Friesland dat ze vergat zichzelf te zijn.

Waar ik me overigens alles bij kan voorstellen, hoor. Als ik voor het eerst in mijn upje op deze Amsterdamse school zou komen, zouden mijn benen absoluut niet zo zelfverzekerd in die motorlaarsjes zitten.

De sproetjes op Penélopes wangen leken te glinsteren, haar ogen straalden precies zoals de zonnetjes van Amanda. 'Tijdens de grote pauze krijg ik al een rondleiding bij de school-

krantredactie, door de hoofdredacteur. Morgen misschien?’

Bij het woord ‘hoofdredacteur’ schrok ik me een hoedje. Mijn hoofd vulde zich met alarmerende verkeersborden: LET OP. LOSLOPEND WILD. GEVAAR OP DE WEG. TOT HIER EN AB-SO-LUUT NIET VERDER. Bruno is namelijk de hoofdredacteur van de schoolkrant. En Bruno was tot voor de kerstvakantie mijn vriendje. Wat als hij net zoals Amanda op Queen Bee reageert?!

Terwijl ik mijn best deed mijn paniek in bedwang te houden, zocht ik een goed plekje voor Penélope. Zelf zit ik naast Jada. De tafel naast Roxanne is vrij, maar dat vond ik niet echt een type voor haar. Siem zit ook alleen, maar dat is het vriendje van Jada, dus dat wilde ik Jada niet aandoen.

Amanda loste het voor me op, ze gebaarde dat Holly naast Roxanne moest gaan zitten en maakte zo de tafel naast haar vrij voor Penélope.

Ik snelde door het lokaal naar Jada.

‘Jij neemt Penélope tijdens de grote pauze mee naar de schoolkrantredactie,’ siste ik tegen haar.

‘Nee joh, ik blijf gezellig bij jou.’

Reddingsplan mislukt.

10.50 Kleine pauze

Toen ik net naar buiten liep, hoorde ik enorm veel gejoel op het schoolplein. Ik dacht dat er een vechtpartijtje was, maar nadat ik me met moeite langs een paar groepjes voor de deur gewurmd had, zag ik dat al het lawaai een heel andere aanleiding had. Amanda stond namelijk midden op het schoolplein te zoenen. Met Dani uit de derde. Naast een prullenbak.

Jada stond er met open mond naar te kijken.

‘Sinds wanneer heeft Amanda een vriend?’ vroeg ik.

‘Ze tikte hem op z’n schouder en begon hem meteen te zoenen.’

‘Volgens mij kent ze hem helemaal niet.’

‘Nu wel.’ Jada stopte een pandabeer in haar mond.

‘Moeten we hem niet redden of zo?’

‘Hij ziet er niet echt uit alsof hij gered wil worden, Coco,’ zei Jada lachend.

Het gekus ging de hele pauze door, pas tijdens de bel liet Amanda Dani weer los en liep met opgeheven hoofd naar de les.

11:20 Tijden

Amanda zit er uitgeblust bij. Blijkbaar was de volkomen gênante kleinepauzezoen een succes. Ze staart afwezig uit het raam. Meneer Buitenwijk heeft haar al drie keer een vraag gesteld, drie keer had ze geen enkel idee wat ze moest antwoorden.

‘Beter stelt u haar vragen over bacteriën die bij speekseluitwisselingen overgedragen worden, meneer Buitenwijk, daar weet ze alles van,’ stelde Ferry voor.

Wat ik volkomen grappig vond. Maar Ferry stond nog geen halve minuut later op de gang.

12:40 Tijden

Na geschiedenis klemde Amanda zich aan mij vast, ze wilde van alles over Queen Bee Penélope weten. ‘Wat heb je haar over mij verteld?’

‘Ik heb haar niet echt iets over jou verteld.’

‘Weet je waar ze woont?’

‘Ergens in Nieuw-West.’

‘Heeft ze iets over mij gezegd?’

‘Ze vond het vast een beetje gek dat je in de kleine pauze met Dani stond te zoenen.’

‘Shit,’ zei Amanda, en ze ging er meteen vandoor.

15.0 Bildderdiijstraat

Zag Bruno net bij het fietsenrek. En hoewel we afgesproken hebben dat we nu gewoon vrienden zijn en alles volkomen Hair Peace, Bed Peace is tussen ons, vind ik het toch altijd een beetje lastig om hem te zien. Vooral met dit soort gesprekjes.

Ik: Heyyy, Bruno.

Hij: Ha, Coco.

Ik: Hoe was je dag?

Hij: Goed, en die van jou?

Ik: [steek mijn duim op] Hoe is het met de schoolkrant?

Hij: Prima. Hoe gaat het met de Style Tiger?

Ik: *Bien*, hoor. Nou, doei.

Awwwwkward.

Met de camera van mijn telefoon gecheckt hoe ik eruit zie. Een plukje van mijn pony piekt heel raar omhoog en dan vraag ik me toch af of Bruno dat opgevallen is. Al weet ik niet of dat door het fietsen gebeurd is of dat het op het schoolplein al de verkeerde kant op stak. En wat maakt het uit ook, hij is mijn EX-vriendje.

16.1E Touie

In de woonkamer trof ik mijn moeder in een totaal verwarde toestand aan. Ze zat in haar joggingpak op de vloer tussen een enorme berg spullen. Al onze kasten waren leeg. Er lag niets meer op de eettafel en ook alle kussens, lampen en

schilderijen waren verdwenen. Met haar ogen dicht drukte ze dramatisch een oude kandelaar tegen haar borst. 'Ik weet niet wat ik voel, Coco. Hou ik echt van deze kandelaar?'

Even overwoog ik 112 te bellen, maar toen viel mijn oog op een opruimboek. 'Gaat lekker dat opruimen, mam.'

Wiebelend zocht ik een pad naar de keuken, alsof ik een potje Twister aan het spelen was.

'Jij zou het ook eens moeten doen met al die kleren. Het zou je veel rust geven, Coco. Zal ik je zo helpen om je kasten leeg te maken?'

Ik verbood mijn moeder ook maar één stap in mijn kamer te zetten. Als ik ergens rust van krijg, zijn het mijn kleren.

De keuken was ook een grote puinzooi. De inhoud van alle keukenkastjes lag uitgestald op het aanrecht. Ik wilde brood pakken om een tosti te maken, maar de broodtrommel was leeg en het tosti-ijzer weg.

'Voel je de rust al?' hoorde ik mijn moeder vanuit de woonkamer zuchten.

'Waar is het tosti-ijzer gebleven?' riep ik in paniek.

Met het opruimboek in haar handen liep mijn moeder de keuken binnen. 'Je bent te veel gehecht aan dat apparaat.'

'Mam, ik heb gewoon een lange schooldag gehad, ik wil wat eten.'

'Je bent niet wat je hebt, Coco. Dieren hebben ook geen bezittingen en die zijn echt heel gelukkig. Less is more. We gaan ontspullen.'

Ontwatte? Nu moet je weten dat mijn moeder al mijn hele leven aandringt op goede schoolprestaties. Zodat ik een goede opleiding kan volgen. Zodat ik later een goede baan kan vinden. Om vervolgens goed geld te verdienen, zodat ik spul-

len kan kopen. Maar nu moet mijn hele opvoeding dus op z'n kop. 'Dan stop ik ook met huiswerk maken.'

Mijn moeder keek verdwaasd.

'Waarom zou ik geld gaan verdienen om vervolgens te ontpullen, zoals jij?'

'Het gaat om de binnenkant, Coco. Je moet investeren in jezelf. Je moet groeien, als een mooie plant.' Mijn moeder stak haar armen in de lucht en nam de vijfde balletpositie aan.

'Een plant moet ook eten, mam.' Gelukkig vond ik nog een appel en zag ik op de gang het tosti-ijzer in een doos liggen, dat heb ik in ieder geval gered.

18:00 Op mijn kamer

YouTube-kanaal van Girlys blog bekeken. Zij hebben ook vlogs met rare snoepjes en rainbow cake. Maar bij hen vindt iedereen dat fan-tas-tisch. Nu doen ze dat ook wel heel erg leuk, die Jade en Gina praten zooo makkelijk voor de camera. Bij mij is het toch veel uhhh, duuhhh, awkward. De filmpjes hebben een superleuke vormgeving. Zo druipt er bij de MYSTERY WHEEL OF SLIME-CHALLENGE daadwerkelijk groen slijm over het scherm, en bij alle video's staan grappige smileys en teksten. Hoe doen ze dat? Misschien ben ik helemaal niet geschikt voor YouTube. Misschien kan ik inderdaad beter een mooie plant worden, zoals mijn moeder zei.

18:10

Geprobeerd mijn vader te facetimen, maar hij neemt niet op. Ik vrees dat hij op stap is met een van zijn nieuwe Berliner vriendinnen. Mijn vader maakt hele exclusieve wc-brillen voor rijke mensen en hotels, vorige week is hij naar Berlijn vertrokken voor een opdracht. Hij woont daar in Neukölln.

Toen hij die naam voor het eerst noemde, tikte ik:

DOE EVEN NORMAAL. Ik ben dertien. Dit zijn helemaal geen grapjes voor mijn leeftijd.

Maar hij woont er serieus. En blijkbaar is het een keurige wijk vol schattige babywinkels en kinderwagens. Snap jij het?

Net vlogs over Berlijn zitten kijken op YouTube en daarin zeggen ze dat Mitte en Kreuzberg de hippe wijken zijn, misschien kan ik hem daarnaartoe slepen als ik een keer bij hem ga logeren. Maar hij zal wel weer failliet zijn en de huur in Neukölln is vast laag.

Ik ben vast begonnen met een lijst van dingen die ik in Berlijn wil zien.

-
- ★ **Mitte** (Een buurt met leuke vintagewinkels)
 - ★ **De Berlijnse Muur** (DUH)
 - ★ **Vintagekiloshops** waar je je kleren moet wegen bij de kassa. (All over Berlin, volgens mij)

- ★ **KaDeWe** (Berliner Bijenkorf)
- ★ **Checkpoint Charlie** (Controlepost tussen Oost en West)
- ★ **Haubentaucher** (Een festivalterrein in Friedrichshain vol graffiti met loungebar en ssswimming pool, of beter gezegd Schwimmbad)
- ★ **Kino Central** (Bioscoop met binnenplaats vol coole graffiti in Mitte)
- ★ **Berliner Flohmärkte** (Vlooiemarkten in Berlijn zijn fab)

Maar mijn vader wil eerst even ‘settelen’. Volgens mijn moeder betekent dat dat hij eerst de puinzooi in zijn huis moet opruimen voor hij mij daar kan ontvangen. Ze noemde dingen als schimmel van de muur poetsen, wietplanten het raam uit gooien en een voordeur aanschaffen. Maar mijn moeder overdrijft al-tijd. Van haar moet alles gestapeld en op kleur gesorteerd. En vanaf nu dus ook geheel ontpuld.

Misschien zouden mijn ouders allebei een beetje in het midden kunnen gaan zitten, zoals Fred. Mama is nu bijna drie maanden samen met de conrector van onze school. In het begin vond ik dat heel raar, maar mijn moeder is een heel eind opgeknapt door hem. Mama is advocaat en voordat ze Fred ontmoette, was ze altijd aan het werk. Nu doet ze af en toe een zaak, maar neemt ze ook de tijd om leuke dingen te doen. 's Avonds levert ze haar laptop bij Fred in, anders stopt hij hem in de magnetron. Volgens Fred is de avond om te relaxen en niet om te werken. Al slaat ze nu nogal door.

In een vlog wordt ook Hüttenpalast getipt, een indoorcamping in een oude stofzuigerfabriek, vol schattige Kip-caravans

met bedjes erin! Misschien kunnen we daar in de voorjaarsvakantie samen logeren als hij de wietplantenlucht en schimmels nog niet verbannen heeft.

20.15 Op mijn zwaai

Blogje aan het tikken over zangeres Blondie, mijn vader aptte me een foto van haar single 'Heart of Glass', waarop Blondie poseert in een KLM-blauwe blouse, met veel highlighter en smokey eyes. Ganz cool. Eigenlijk wilde ik er een vlog over maken, maar daar zit dus niemand op te wachten.

BLONDIE

Blondie is een Amerikaanse zangeres, ze scoorde in 1978 de hit 'Denis'. Eigenlijk heet Blondie gewoon Deborah Harry, maar door haar geblondeerde lokken noemde iedereen haar Blondie. En oi, oi, wat ziet ze er cool uit. Blondie bedacht haar looks niet zelf, dat deed kunstenaar **Andy Warhol** voor haar. Door hem rockte ze het podium in slechts een **funky T-shirt en onderbroek (!)**. Met daarboven dus haar iconische kapseltje, halflang blond haar, geknipt in wilde lagen en een volkomen rockende uitgegroeide pony. Volgens mijn vader zijn ze in Berlijn gek op haar looks en hangt ze in veel vintagewinkels aan de muur ter inspiratie.

2057

Foto was even een probleem, ik ben niet erg blondie. Maar uiteindelijk een vintage sjaaltje met luipaardprint over mijn donkere haar geknoopt, met een grote strik boven op mijn hoofd. Zwarte Ray-Ban Wayfarer-zonnebril van Fred gejat. (Fred heeft allemaal van dat soort hippe dingen, ik denk omdat hij jonger wil lijken.) Grootste onderbroek die ik in mijn kast kon vinden (een rode met witte strepen) aangetrokken met een Vogue's Fashion Night Out-T-shirt uit New York. Shiny rode lippen. MORE=MORE. De blog heb ik *Not So Blondie* genoemd. 😊

1200

Haha, mijn moeder liep net mijn kamer binnen en schrok zich rot, omdat ik slechts gekleed in mijn onderbroek en T-shirt rondhupte op Blondies deuntjes.

'Hopelijk is dat niet de nieuwe mode, Coco?' vroeg ze verontrust.

'Minimalisme, mam. Ontspullen. Je bent je kleren niet, weet je wel.'

Ze droop af.

7170

Eerste reacties zijn binnen! In ieder geval een stuk beter dan de comments op mijn rainbow cake.

Heel leuk, Coco, jouw stijl is echt fabulous!

Haha, onderbroek-chic it is 😊

Blondie de Style Tiger, love it!! XX

OMG, je ziet er zelfs on fleek uit in een onderbroek, serious.

Ik hou van jou, Coco!!!

VOLGEN

Pfffff.

2150 Tin bel

Nog even geprobeerd om Apple te bellen, maar ze neemt niet op. Ook een berichtje gestuurd, maar nog geen antwoord. Het is ook pas vier uur in New York, ze zit vast nog op school.

Ik hoop dat de boel niet verwatert zoals dat meestal met vakantie vrienden gaat. In New York had ik ook twee andere vrienden, Bibi en Kenzo. Ik spreek hen nog wel op Instagram, maar ons contact is nu toch wat minder dan in New York.

Afgelopen zomer heb ik met mijn moeder drie weken in Italië gekampeerd, op de camping had ik allemaal nieuwe vrienden. Ik wist heel zeker dat we elkaar nooit meer zouden vergeten, nu weet ik niet eens meer hoe ze heten. Die vakantie is een HALFJAAR geleden. Van de zomer weet Apple vast niet eens meer wie ik ben. En haar broer ook niet.

Er is dus nog een reden waarom ik New York zo mis. Apple heeft namelijk een broer, Rocco. Rocco heeft een bos bruine krullen, groene ogen en een lach van oor tot oor. De allerknapste dus. We konden ook heel goed kletsen. Een van de laatste dagen in New York zijn we samen op de fiets kriskras door New York gereden, ik achterop met mijn armen om zijn middel geklemd. De mooiste dag uit mijn leven, weet ik nu al.

Op mijn laatste avond in New York hebben we gezoend. Ik durf er bijna niet aan terug te denken, omdat ik dan zo verdrietig word. Maar het voelt ook zooo fijn om eraan te denken. Rocco heb ik dus achter moeten laten, samen met zijn zus, de gele taxi's, duizenden lichtjes, mijn klas van de modeschool en een intens gelukkig gevoel.

Ook Rocco krijg ik niet te pakken. Sinds ik terug in

Nederland ben, heb ik hem nog maar twee keer gesproken. En we hebben een beetje geappt. De eerste week heb ik een knop omgezet en mijn best gedaan zo min mogelijk aan hem te denken. Even was ik helemaal geïnspireerd door Miss Liberty. Ik was van plan voorlopig alleen te blijven. Maar ik begin hem dus steeds meer te missen. Ook omdat het over vier nachties Valentijnsdag is.

Dinsdag 11 februari

7.40 Om mijn kamer

Gedroomd dat ik met Rocco in zo'n schattige Kip-caravan sliep. Ik lag met mijn hoofd tegen zijn schouder onder een plafond vol kerstlichtjes. Even voelde ik me weer net zo gelukkig als in New York. Maar toen we wakker werden en ik nog even dicht tegen hem aan wilde rollen, liep opeens de Berlijnse Muur dwars door onze caravan. Precies tussen onze bedden in, ik kon Rocco niet eens meer zien.

8.15

Zwart vintage jurkje met gouden bloemen aan met een witte kimono van kant. Luipaard-veterschoenen. Turquoise baret.

10.20 Biologie

Amanda zit in vol ornaat in de les, ze heeft een Vogue's Fashion Night Out-T-shirt van Viktor&Rolf gecombineerd met rode hotpants. (Amanda is altijd de eerste die de outfits van mijn blog kopieert, en dat terwijl ze mij de eerste weken non-stop voor Coco de Clown uitschold.) Haar haren golven als die van BeautyNezz over haar schouders, ik weet zeker dat ze daar vanmorgen minstens een halfuur op geföhnd heeft.

www.defonteinmeidenboeken.nl

© 2018 Niki Smit

Voor deze uitgave:

© 2018 Uitgeverij De Fontein, Utrecht

Omslagafbeelding en illustraties: Niki Smit

Omslagontwerp: Dave Elderenbosch en Niki Smit

Grafische verzorging: Buro van Erkelens

Auteursfoto op p. 279: © Renée Bounin

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veeelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 261 4361 8 (e-book 978 90 261 4365 6)

NUR 283, 284